

ve vezale s Parizom in z velikimi francoskimi garnizijami v okolici prestolice.

Stavkovne težkoče Blumove francoske vlade. Zadnjič smo poročali, da se je radi očitka dezerterstv med svetovno vojno zastrupil s plinom francoski notrajni minister Salengro, ki je bil velik prijatelj španskih rdečkarjev. Za novega notrajnega ministra je imenovan Maks Dormoy. Z žalostno smrtjo notrajnega ministra nikakor niso pokopane težkoče francoske levičarske vlade. Komunisti so že zopet razpihali na vseh koncih in krajih velike stavke in je delavstvo po navodilih iz Moskve zasedlo več tovarn.

Ruski boljševiki so se ustrašili nemške grožnje. Stalinovi mogotci vedno znova razkrivajo po raznih delih Rusije zarote, ki naj bi bile naperjene proti obstoječemu režimu. V te laži-zarote vpleta ruska tajna policija ali čeka inozemce, ki so zaposleni na vodilnih mestih po številnih tovarnah. Več tujcev je že bilo aretiranih, obsojenih in bodo po Stalinovem receptu najbrž postreljeni. Med temi zaprtimi zarotniki je veliko nemških inženjerjev. V Novem Sibirsku je bil nemški rudarski inženjer Stickling obsojen na smrt in bi moral priti pred puške. Nemška vlada je zagrozila v Moskvi, da bo pretrgala z Rusijo diplomatske stike, če bi čeka ustrelila Sticklinga. Te pretnje se je Stalinova garda ustrašila in Sticklingova smrtna kazen je bila spremenjena v desetletno ječo. Razmerje med Rusijo in Nemčijo je zelo zaostreno in lahko pride vsak čas do resnih zapletljajev.

Izseljenska nedelja. Pretekla nedelja, prva v adventu, je bila posvečena našim izseljencem Nad 1 milijon našega naroda je izven meja naše jugoslovanske države. Veliko naših ljudi pa tudi stalno odhaja v južne kraje Jugoslavije (delavci, uradniki, dekleta), kjer jim preti nevarnost, da se odtujijo sveti veri ter da zajdejo v moralno močvirje. Izseljenska nedelja nas je znova opomnila, da imamo dolžnosti do izseljencev, katerih se ali ne zavedamo, ali pa jih ob skrbi za lastni obstanek prelahko pozabljamo. Tako lahko postanemo sokrivni, da propadajo naši rojaki v tujini versko in moralno. Zadnje čase prihajajo od naših izseljencev vedno bolj pogosti glasovi, da se pojavljajo med njimi brezbožni komunistični agitatorji. Doslej so bili med tistimi, ki so se iz izseljenstva vračali v domovino, mnogoteri, ki jim je tujina omajala ali celo vzela vero ter jih moralno pokvarila. Sedaj bodo med njimi tudi takšni, ki bodo agitatorji za brezboštvo. Zategadelj smo dolžni našim izseljencem pomagati. Glavna pomoč so slovenski duhovniki, ki jih domovina pošilja svojim otrokom, ki so v tujini. Razven duhovnika tvori najmočnejšo vez pismo iz domačih krajev ter katoliški časnik in krščanska knjiga ter molitev. Da ne bo snisel za naše izseljence po izseljenski nedelji zopet splahnel, se mora ustvariti in ohraniti s predavanji v šolah, v nabožnih organizacijah in prosvetnih društvih. Kako skrbijo Nemci

Skrivnost Radiona:

Samo Radion vsebuje dobro Schichtovo milo in je zato tako blag in izdaten.

Samo

Schichtov **RADION**

VSEBUJE SCHICHTOVO MILO

za nemško kri v tujini! Milijone zberejo po cerkvah, šolah, družinah in društvih. In naša Družba sv. Rafaela, ki ji je poverjena glavna skrb za naše izseljence in za kojo znaša letna članarina 10 Din, ima primeroma tako malo članov in gmotnih sredstev. Nemški Zavod za nemštvo v inozemstvu pozna do vseh podrobnosti

razmere, ki v njih živijo Nemci po posameznih državah, ter vse stori v zboljšanje teh razmer. Tem manj sme naš majhen narod ostati brezbrizen ter hladno gledati, kako nad 1 milijon naših ljudi poginja v tujini, marveč jim mora dati pomoč za verski, gmotni in narodni obstoj.

Osebnosti.

NOVI BELGRAJSKI NADSKOF.

Belgrajski nadškofiji se je odpovedal dosedanji nadškof p. Rafael Rodič, ki je star 66 let in se bo nastanil v frančiškanskem samostanu v Kostajnici pri Banjaluki. Rojen je bil leta 1870 v Nurkovacu pri Požegi v Slavoniji. V hrvaško-slavonski frančiškanski provinci je zavzemal važna mesta in je bil imenovan za belgrajskega nadškofa leta 1924. Za novega nadškofa v Belgradu je imenovala sveta stolica monsignora dr. Josipa Ujčiča. Novi nadpastir se je rodil 10. II. 1880 v Starem Pazinu v hrvaški Istri. Bogoslovje je končal v Gorici, kjer je bil posvečen l. 1902. Leta 1908 je dosegel na Dunaju bogoslovni doktorat in je postal profesor na goriskem bogoslovju. Ko smo dobili po

prevratu vseučilišče v Ljubljani, je bil Ujčič poklican na ljubljansko vseučilišče, kjer je ostal profesor do imenovanja na v naši državi tolikanj odlično mesto. Novi nadpastir je visoko naobražen duhovnik, govori več jezikov, je živel vedno med Slovenci in se je veselil v Ljubljani obče priljubljenosti. Če kedo, je gotovo monsignor dr. Ujčič poklican na nadškofovsko mesto naše prestolice. G. Ujčič bo slovesno posvečen v škofa v Ljubljani, kakor hitro bo dospel iz Rima papežev postavitveni odlok.

Duhovniške vesti. Imenovani so za zasebne docente na kn.-šk. bogoslovnem učilišču v Mariboru gg.: dr. Maks Držečnik, prefekt v dijaškem semenišču, kot pomočnik profesorja moralke; dr. Jožef Meško, II. kaplan pri Sv. Magdaleni v Mariboru, za pastorko, in dr. Ivan Zagar, stolni kanonik, za uradno poslovanje. — Vpokojena sta: Karol Lampert, župnik pri Sv. Lenartu nad Laškim, te

Martin Ulénik, duhovni svetovalec, župnik pri Sv. Florijanu v Doliču.

Svilen papir

in vse vrste papirja v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

Nesreče.

Transmisija povzročila smrt delavca. V Köllnerjevi tovarni za kose in sekire v Slovenjgradcu se je zgodila v transmisiji nesreča, koje smrtna žrtev je postal 27letni delavec Franc Breznik iz Gmajne. Breznika je zagrabil gonilni jermen, ga vrgel pod strop ter ga je zatlačil med strop in transmisijo, ki ga je stisnila in je dobil tako hude poškodbe, da jim je podlegel v bolnici.

Huda nesreča viničarja. V Ptujju se je zgodila na Katarinin sejem v Miklošičevi ulici prometna nesreča. Po omenjeni cesti, ki je bila s kramarskimi stojnicami zaphana, je peljal Liningerjev avtobus in je podrl 30letnega Alojzija Zemljčiča, viničarja iz Ščavnice. Zadnje kolo mu je šlo preko obeh nog in mu jih je zdrobilo. Težko poškodovanega so prepeljali v bolnico. Šoferja ne zadene nobena krivda, ker je po zadeleni cesti kolikor mogoče počasi peljal.

Z drvmi naložen voz hudo poškodoval viničarja. V Košakih pri Mariboru se je vrnil na 28letnega viničarja Feliksa Tomažiča z drvmi naložen voz. Tomažič

ča so prepeljali v mariborsko bolnico z zlomljeno ključnico ter s strto levo nogo v kolenu in levo roko v rami.

Solar si prebil pri padcu lobanjo. Neki sošolec je sunil z mosta v vodo sedemletnega Franca Kozlevčar iz Zavrha pri Dobrni. Sunjeni je priletel na kamen in si je pri padcu prebil lobanjo.

Po nesreči se hudo obstrelil. Bernard Ivič, brezposelni mizarški pomočnik iz Nimna pri Rogaški Slatini, se je vračal na večer proti domu z lovsko puško v roki. Orožje se je nenadoma sprožilo in naboj je zadel Iviča v levo roko in desno oko ter ga hudo poškodoval.

Huda nesreča delavca. V tvornici »Titan« pri Kamniku je bil zaposlen s popraviljanjem transmisije 28letni oženjeni delavec Lojze Štupar. Jermen je Štuparja zagrabil in mu je odtrgal roko nad komolecem. Težko poškodovanega so oddali v ljubljansko bolnico.

Sirite „Slov. gospodarja“!

Smrtna nesreča otroka. V Glogovcih pri št. Vidu pri Stični na Dolenjskem je zašel v gnojnično jamo in utonil štiriletni sinček posestnika Alojzija Perhaja.

Igračkanje s staro granato. Delavski sin Slavko Širca je pobral pri Logatcu nekje na polju staro granato. Naboj je odnesel v kovačnico, kjer je udrihal po njem s kladivom. Granata je eksplodirala in je mlademu neprevidnežu razmesarila levo roko.

Razne požarne nesreče. Dne 25. novembra ob 1/6. uri zjutraj je izbruhnil ogenj v kozolcu Janeza Krumpačnika, po dom. Oplotnerja. Kozolec je bil poln sena ter slame in je koj zgorel. — Radi slabega dimnika v Ošlju je zgorela hiša posestnika Štefana Rihtarja. Škoda znaša 22 tisoč Din. — V Apačah pri Sv. Lovrencu

Od zmagovito prodirajočih čet španskega vrhovnega poveljnika generala Franca zajeti rdečkarji. Na sliki vidno krdelo je sestavljeno iz komunistov raznih narodnosti in predvsem iz Rusov.

Stickling, nemški rudarski inženjer, je bil v Novem Sibirsku obsojen od sovjetske črke na smrt, a na pritisk Nemčije pomilostžen na 10 let.

I. A. Primo di Rivera, sin bivšega diktatorja Španije, je bil v Madridu ustreljen od rdečih.

V Madridu se branijo rdeči miličniki za vrečami, ki so napolnjene s peskom.

na Dravskem polju je začelo goret pri posestniku Martinu Kelc in je zajel požar še gospodarska poslopja Martina Zajca in Matevža Golc. Vsem trem posestnikom so zgorela gospodarska poslopja s poljskimi pridelki in orodjem. Matevžu Golcu je uničil požar še hišo. Skupna škoda, ki je le delno krita z zavarovalnico, znaša 60.000 Din. — Nekaj ur pozneje je začelo goret na drugem koncu vasi in je zgorela 20.000 Din vredna domačija posestniku Ivanu Klajnsku. Gasilci so preprečili, da ni postala žrtev plamenov cela vas.

Spominske knjige,

lep dar za god, za Miklavža, za vsako priliko, dobite v največji izbi v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

Razne novice.

Državni praznik (1. december), ki je bil povsod po državi slovesno obhajan, vsebuje važen zgodovinski spomin: zedinjenje Slovencev, Hrvatov in Srbov v neodvisno narodno državo. Kar je tvorilo predmet dolgoletnega teženja južnih Slovanov, se je 1. decembra 1918 izpolnilo. Južni Slovani niso več hoteli biti politični hlapci drugih večjih narodov, marveč so stopili v vrsto evropskih državno-politično organiziranih kulturnih narodov kot enakopravni člani. Naša jugoslovanska država se je znala v krogu evropskih držav krepko uveljaviti, o čemer spričuje preokret v mišljenju nekaterih velikih držav in njihovem ravnanju napram naši državi. Državni praznik pa tudi vsebuje pomemben opomin: ohranite prepotrebno notranjo slogo in medsebojno zaupanje. Nesloga razdira skupno hišo, sloga pa jo jači. V bratski slogi in medsebojnem zaupanju naj se naša država notranje tako uredi, da bo skupen dom zadovoljno živečih Hrvatov, Slovencev in Srbov.

Zlati jubilej banovinske kmetijske šole na Grmu. Letos poteče 50 let obstoja kmetijske šole na Grmu pri Nov. mestu.

V mesecu novembru 1886 je bil ta najstarejši slovenski kmetijski vzgojni zavod po sklepu takratnega kranjskega deželnega odbora prenešen iz Slapa pri Vipavi na Grm pri Novem mestu, ki je bil v to svrhu kupljen od graščaka A. V. Smole. Sama ustanovitev te kmetijske šole spada sicer že v leto 1873, a delovala je 13 let na Slapu. Dne 12. in 13. decembra t. l. hoče jubilejantka skromno proslaviti 50letnico svojega delovanja. Sobota 12. decembra bo posvečena spominu njenim umrlim ravnateljem, drugim vzgojiteljem in absolventom. Ob 10.15 bo zanje sveta maša zadušnica v šmihelski župni cerkvi, po sv. maši pa žalna svečanost in polaganje vencev na grob i prvega ravnatelja Riharda Dolenca in i raynatelja Bohuslava Skalického. K tej žalni slovesnosti so vabljeni posebno bližnji prijatelji ter absolventi. V nedeljo 13. decembra pa se bo izvršila skromna proslava 50letnice po naslednjem sporedu: ob 9.47 sprejem slavnostnih gostov na novomeškem kolodvoru (gostje absolventi se zapeljejo na postajo v Kandijo!). Ob 10.30 zahvalna sv. maša v šmihelski župni cerkvi, ob 11.30 na Grmu: slikanje vseh udeležencev, priložnostni nagovor ter ogled zavoda. Ob 13. skupno kosilo. Poleg osebno vabljenih gostov so vabljeni k tej slovesnosti še vsi bivši gg. učitelji, katerih naslovi pa trenutno niso znani, kakor tudi gg. absolventi — posebno oni starejših letnikov — da si zopet osvežijo drage

Tiskovine za likvidacijo kmetijskih dolgov.

Potrdilo (novo), ki ga občine izdajajo, je že izšlo. — Obvestilo dolžnikom, ki ga morajo zavod poslali dolžnikom, uredbo (besedilo), že imamo na zalogi, pravilnik, ki so splošno potrebni. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj.

Deset pisem v mapi in najrazličnejše izdelave, tudi prav fine ter okrašene z rožami dobite v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

spomine. Naprošajo pa se vsi, da prijavi ravnateljstvu nameravano udeležbo (absolventi tudi leto šolanja). Grm kliče. Na svidenje!

»Vaško Venero« brani »Mariborski Večernik Jutra«. Kako je tudi ne bi branil, ko to »vzgojno« igro uprizarja po podeželju liberalna kmetijska mladina in ponekod tudi Sokol, kakor se je to zgodilo n. pr. v Oplotnici. Kako je ne bi branil, ko pa je morala »vaških Vener« v najpopolnejšem skladju z laži-svobodomiselno in naprednjaško moralo. Braniti jo mora, ker so praktiki te morale ljudje meščanske in marksistične svobodomiselnosti. Isti ljudje, ki take stvari prakticirajo, jih tudi razkazujejo po svojih listih, knjigah in gledaliških in kino-predstavah. Kaj te ljudi briga, če se s takimi knjigami, listi in igrami kvari mladina ter pada vedno globlje in globlje! Ko pa vidijo uboge žrtve te morale pred sodiščem, se zgražajo nad pokvarjenostjo slovenske mladine. Moralna hinvščina na višku!

Tako že ne. Naš list je obsodil gledališko igro »Vaška Venera«, ki jo je priredilo 8. novembra v Vojniku Društvo kmetijskih fantov in deklet. Vojniški dopisnik celjske »Nove dobe«, ki je najbrž iz vrst navedenega društva, saj ga imenuje »naše« društvo, imenuje našo povse upravičeno in stvarno oceno izraz »gorečega kristjana«. Hvala za priznanje! Čim bolj goreč je kdo kot kristjan, tem boljši kristjan je. Da dopisnik in tisti, ki so okoli njega, ne gorijo tako za krščanstvo, dokazuje prireditev omenjene gledališke igre. Ako dopisnik zahteva »več resničnega spoštovanja seste božje zapovedi«, je treba ugotoviti, da se z vaškimi Venerami spoštovanje 6. božje zapovedi ne pospešuje.

Najbolj vroč kraj na svetu.

Doslej je veljala za najbolj vroč kraj na svetu Massaua eritrejsko pristanišče ob Rdečem morju. To je mesto, v katerem zaradi silne vročine skoro ni mogoče dihati. Geografska družba v New Yorku je upremila veliko ekspedicijsko tlo, ki je preiskala novo vroče predele v Kaliforniji, Indiji in Braziliji ob bregovih Amazonke, kjer je tudi tako visoka temperatura, da ni mogoče vzdržati.

Družba je ugotovila, da je najbolj vroč kraj na zemlji puščava Luth v Vzhodni Perziji. Ozemlje leži 400 m nad morjem, obdajajo ga 4000 m visoke gore. Na robu te puščave leži mesto Nasradabad in tam imajo

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Pavla, ti si moja sreča, edino ti.« je šepetal on. Kozarca sta zazvenela, Urška pa je trčila s steklenico in zaklicala prešerno:

»Bog daj srečo — pa kmalu družino večo!«

Potem je nagnila steklenico in izpila, kar je še bilo v njej.

»Tako, jaz sem svoje opravila. V treh tednih pa pridem po plačilo ali pa pošljem Cencá, hihih!«

Bilo je šest tednov pozneje. Ravnjak in Pavla sta se peljala v Maribor in se tu na tihem poročila, potem pa sta romala na Brezje in si ogledala Bled in Bohinj. Vrnila sta se tisti teden pred Malo Gospojnico. Proti večeru sta prispela na Ravne. Tu je bilo že vse pripravljeno za skromno gostijo, na katero sta povabila vse posle, Jerco, Cencá in Urško. Tudi Pristovnici je Pavla pisala z Brezij; ta sama sicer ni prišla, poslala pa je deset steklenic najboljšega vina.

Ravne so bile vse v cvetju. Okoli oken in vrat so se vili venci iz smrečja in rož.

27

Ko sta se mlada približala, so počili topiči, ki sta jih spodaj pod gumnom sprožila Florijan in Lipe. Pred durmi je čakala praznje oblečena družina. Sredi med njimi je stala Kristina z ogromnim šopom sončnic, dalij, georgin in aster. Šop je bil tak, da male Kristine kar nič ni bilo za njim. Držati ga je morala z obema rokama in si ni mogla obrisati solz, ki so ji zdrknile po obrazu, komaj ko je Pavlo zagledala. Požrla jih je in si odkašljala, ker je morala mlado pozdraviti:

»Bog vaju sprimi, ljubi gospodar in ljuba gospodinja, da bi bila zdrava, vesela in zadovoljna vsekdar! —«

Dalje ni mogla. Ko se je srečala s Pavlinimi očmi, jo je posilil tak jok, da se je jela vsa tresti. Ali Cenc se je že obrisal in zakrutil s svojim raskavim basom:

»Sonce sije, dežek gre . . .«

Vsi so se morali smejati, še Kristina, ki ji je res kapljal dež po licu. Ravnjak je stopil k nji in ji rekel prijazno:

»No, no, Kristina! Saj si lepo povedala.«

Pavla ji je vzela rože in ji pošepetala na uho:

»Kristina, moja dobra, ljuba Kristina! Zdaj ostaneva za zmerom skupaj — kajne?«

»Zveza kmečkih fantov in deklet«. Pod zgorajnim zaglavjem smo objavili 14. X. v števil. 42 na strani 6 članek, na katerega nam je poslala Zveza kmetijskih fantov in deklet potom sodišča naslednji popravek: »Zveza kmetijskih fantov in deklet je po svojih pravih in tudi po svojem delovanju nepolitična organizacija in ni njen odbor ali predsednik v izvrševanju te svoje funkcije poslal nikake okrožnice, ki bi bila kakorkoli politične vsebine, ali ki bi zasledovala politične tendence. Zato ni res, da bi se Zveza kmetijskih fantov in deklet pečala s politično agitacijo in da bi bila v Vašem listu objavljena okrožnica tozadeven dokument o eminentno politični agitaciji. Ako pa je Ivan Kronovšek kot privatna oseba in polnopraven državljan in ne kot predsednik organizacije (ne podpredsednik) razposlal v Vašem listu objavljeno okrožnico svojim prijateljem, niso s tem prekršena pravila organizacije, marveč se je Ivan Kronovšek poslužil le pravic, ki mu jih dajeta ustava in zakon.«

Vinska razstava in sejem v Ormožu. Vsem sporočamo, da se bo razstava in sejem vršila samo na dan 15. decembra in to predvsem zato, da bodo razpoložljivi vzorci popolnoma sveži. Rok za prijave razstavljalcev je vključno do 5. decembra t. l.

Gregorčičeva razstava. Studjska knjižnica v Mariboru je v svoji čitalnici priredila razstavo Gregorčičevih del, rokopisov in važnejšega slovstva o njem. Razstava je odprta v običajnih uradnih urah do vključno sobote 5. decembra. Vstopnine ni.

Na praznik Brezmadežnega spočetja, to je v torek 8. decembra, ostanejo trgovine v Mariboru predpoldne odprte, v nedeljo pred Božičem, to je 20. decembra, so pa odprte celi dan. — Združenje trgovcev za mesto Maribor.

Blasnikova Velika Pratika za leto 1937 je zopet izšla. Ta naš ljudski koledar je med Slovencev najbolj priljubljen in domač. Celo naši izseljenci ga radi naročajo, ker jih spominja na domovino in mlada leta. Cena enemu izvodu je 5 Din. Doblj se v tiskarni J. Blasnika nasled. v Ljubljani, Breg št. 10—12, in v trgovinah. Poleg »Velike Pratique« je izšla tudi »Mala pratika

V hiši je bila miza praznično pogrnjena, prav kakor na žegnanje. Ujec Miha je vse pripravil in tudi pijače ni pozabil. Vsega je bilo obilo in vse je bilo židane volje.

Pavla je bila že čisto kakor doma, natakala je gostom, zdaj temu zdaj onemu voščila besedo in skrbela, da so imeli vedno kaj na krožniku. Kar prehvaliti je niso mogli, tako je bila prijazna. Ravnjak jo je ves srečen gledal in Jerca je bila zadovoljna.

Po večerji je naročil Ravnjak nove kozarce in je šel od enega do drugega ter natakal zlahtno kapljico, ki jo je poslala Pristovnica, njegova sestra. Ko ga je mladi pastir debelo pogledal, je dejal:

»Na Ravnah jemo vsi iz ene sklede, gospodar in zadnji pastir — in tako ostane!«

Potem je dvignil kupico:

»Zdaj pa pijmo na zdravje mladi gospodinji, moji ljubi ženki! Bog jo živi!«

Trčil je najprej s Pavlo in se ji zahvalil za vso ljubezen in zvestobo, nato Jerci, Cencu in Urški in vsej družini.

»Bog živi Pavlo!« je zaklical ujec Miha in kozarci so zapeli, Cenc pa je privlekel trobento in zapiskal kratko arto in zapel:

za l. 1937«, ki veje samo Din 2.50. Ta je razširjena zlasti na štajerskem, kjer se je doslej neupravičeno šopiril nemški »Bauernkalender« iz Gradca. 1211

Albumi za razglednice in fotografije so najlepše slikovnice, vezane z vašimi spomini! Ohranite si vse razglednice in fotografije v albumih! Pridite pogledat našo zalogo v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

Obžalovanja vredni slučaj.

Žalosten zaključek ljubezenske žaloigre. V zadnji številki smo poročali, da se je vrgel v Studencih pri Mariboru pod koroški vlak 19letni pleskarski pomočnik Franc Šumer. Kolesa lokomotive so mu odrezala obe nogi in je izdihnil vsled preobilice izgube krvi v mariborski bolnici. Dne 25. novembra je legla na istem mestu na železniške tračnice 19letna Anica Karnekar, tekstilna delavka, ki je stanovala v Studencih. Koroški vlak ji je odrezal obe nogi. Prepeljali so nesrečno deklino v mariborsko bolnico, kjer je povedala pri polni zavesti, da je obupala radi samomora svojega zgoraj omenjenega izvoljenca. Karnekarjeva je v bolnici podlegla poškodbi.

Skočil je iz okna drugega nadstropja in se ubil. Iz okna drugega nadstropja mariborske bolnice je skočil v čiščevalni zmedenosti in obležal mrtev 67letni bivši voznik Ivan Klinger, rodom iz Brega pri Ptuj in pristojen v Maribor.

Sam je silil v smrt. V neki gostilni v Legnu pri Slovenjgradu je bil med pivci 24letni hlapec Maks Cestnik. V vinjenosti je hotel začeti pretep s 34letnim žagarjem Maksom Potočnik, ki je pobegnil pred izzivačem iz krčme. Cestnik je ubral za Potočnikom in je vzel v roke planko. Ko ni bilo nobenega izhoda na srečen pobeg, je zagrabil zasledovani cepin in je kpnil z njim preganjalca po glavi. Udarjeni se je takoj zgrudil. Prepeljali so ga v slovenjgraško bolnico, kjer je podlegel poškodbi radi počenja lobanje. Potočnik

je izjavil orožnikom, da je zagrešil uboj v silobranu.

18krat predkaznovan vlomilec prijet v Avstriji. Mariborsko okrožno sodišče je izdalo radi večjega vloma tiralico za Stefanom Godec, ki je star 47 let, po poklicu pekovski pomočnik in je bil že 18krat predkaznovan. Godeca je aretirala oblast v Gratkornu pri Gradcu in bo prepeljan v Maribor. Stefan Godec je skupno s svojim bratom, ki je bil pred nedavnim v Celju radi vloma v blagajno obsojen na štiri leta ječe, organiziral celo vlomilsko bando.

Vlom v blagajno. Pri sv. Lovrencu na Pohorju ima tamošnji gostilničar Filip Meršnik železno blagajno v svoji sobi, v kateri je hranil 31.000 Din. Nekdo, kateremu so morali biti hišne razmere dobro znane, je odprl s skritim gospodarjevim ključem blagajno in ukradel omenjeno svoto.

Tatvina koles na debelo. Orožniki so izsledili in predali v zapore celo družbo, ki se je ukvarjala s tatvino in predelavo koles. Kolesnim uzmovičem je načeloval 18letni Ivan Verk iz Draškovega sela pri Šmarju pri Jelšah. Posedal je v Mestinju celo delavnico, kjer je razdiral ukradena kolesa, jih na novo sestavljal in poceni prodajal. V tej razstavljalnici so našli orožniki še šest celih koles in razne dele. Verkova tatinska družba ima okoli Celja v Maribora okrog 50 bicikljev na vesti.

Smrtno nevarna poškodba. V noči od 23. na 24. november je bil na povratu z dela proti domu napaden 28letni dninar Jurij Pernek iz Podlehnik pri Sv. Trojici v Halozah. Neznanec ga je obdelal z nožem, da je obležal nezavesten v mlaki krvi. Mimoidoči so ga našli skoro zmrznjenega ter so poklicali domače, ki so smrtnonevarno zabodenega spravili v ptujsko bolnico.

Pri nočnem napadu obstreljen. Stefan Stepišnik, sin posestnika pri Sv. Marjeti pod Ptujem, se je vračal na noč proti domu. Iz zasede je padlo več strelcev, od katerih ga je eden nevarno ranil v levo

»Bog nam živi gospodarja,
ki nam daje vince brez denarja!
Meni pa vseeno je,
imam dnarcev al pa ne.

Bog nam živi gospodinjo,
ki nam peče tolsto svinjo!
Bog nam živi vse po hiši,
ker njim čast in slava sliši!«

Jerca je bila nocoj tako krotka in dobre volje, da je še nihče ni videl take. Ravnjaku pa jo je le morala dati pod nos:

»Ali še več? Pred dobrimi petimi leti si se repenčil in jezil, ko sem ti ciganko spravila v hišo. Kako bi pa bilo zdaj na Ravnah, ha, če bi je ne bila? Kar Jerca prinese, je zmeraj dobro. Ali to ti rečem: deklet imam rada in bom pogosto prihajala gledat, kako ji je.«

»Hoho, ne bo treba!« se je poredno zadržal Cenc. »Ženske si že same pomagajo; z vsemi zvonovi ti skup zvonijo, če moški le kak dan ne kleči pred njimi.«

»Ti! — Ti! — Ti!« je zavpila Urška.

»Ali čujete? Vabi zvon je in bo kmalu skup tudi zvonilo.«

poleti normalno vročino 58 stopinj C. Meteorologi, ki so v tem peklu vztrajali leto dni pod vodstvom prof. Stratila, bodo o tem v kratkem izdali veliko poročilo za svetovno javnost.

Nevarna hiša

V indijsko mesto Pešavar je prispel neki trgovec. V hiši starega prijatelja je dobil prenočišče. Sredi noči, ko ni mogel zaspati, je slišal tujec pred oknom svoje spalnice neko šepetanje. Splazil se je k oknu, da bi pogledal, kdo ima v tako pozni uri opravka v vrtu, in je razločil starejša sinova svojega gostitelja, ki sta kopala jamo. Iz njunega razgovora je trgovec v svojo grozo zvedel, da namera-

nadkoleno. Obstreljeni se je zatekel v ptujsko bolnico.

Vlomilci so mu povzročili 5000 Din škode. Neznanci so vdrli v Korenjaku v Halozah v klet posestnika Franca Mikla. Odnegli so mu sod vina in razne druge predmete. Skupna škoda znaša 5000 Din.

Oropana trgovina. V Velenju tik pošte ima v najemu trgovski lokal Joško Kovačič. Ko je njegov brat Anton 25. nov. zjutraj odprl trgovino, je opazil, da so jo nočni vlomilci izpraznili. Pod stranskim oknom so napravili skozi zid luknjo, skozi katero so zlezli v trgovske prostore in so odnesli raznega blaga za 10.000 Din.

S težkimi poškodbami v bolnico. V celjsko bolnico so spravili 20letnega hlapca Franca Drenika iz Zalca, katerega so prepeči obdelali s koli in hmelovkami ter so mu zdobili lobanjo.

Aretacija mednarodnega sleparja. V Dubrovniku so zaprli Rudolfa Vodopivca, ki je pred enim letom pobegnil iz ljubljanske jetnišnice. Pretkani slepar se je po pobegu izdal po Dalmaciji za tajnika angleškega admirala. Na Bledu je nastopal v zastopstvu sarajevskega nadškofa dr. Šariča in je goljufal pod to prevezo. Podobne sleparije je uganjal tudi po Avstriji in na Madžarskem. Dolgo zasledovanega bodo prepeljali iz Dubrovnik v Ljubljano.

Vlom v Ljubljani. Nočni vlomilci so odnesli v Ljubljani na Masarykovi cesti 9 iz blagajne prevozne trdke Rajka Turka 1900 Din, par zlatih verižic in 1 uro. Vlomilsko orodje, takozvano svinjsko nogo, so pustili storilci po opravljenem poslu na mizi.

Denar nosil seboj, a hodil lačen in žejen. V Ljubljani so vtaknili pod ključ klateža Jožefa Fajdiga, ki je doma nekje na Krasu. Najrajši se je zadrževal ob naši severni meji, kjer je tihotapil. Pred nedavnim je prenočeval pri nekem posestniku v mariborski okolici, kateremu je sunil obleko in suknjo. Po aretaciji so mu v Ljubljani slekli suknjo in prerezali znotrajno podlago, iz katere sta padla 2

bankovca po 1000 lir. Lastnik je skrtil denar pod podlogo suknje in je koj prijavil tatvino oblasti. Potepuh Fajdiga je nosil seboj tako lepo svoto, pa se je priklatil lačen in žejen iz Maribora v Ljubljano.

Nasilna cigana. V Medvodah pri Ljubljani je pozval orožnik dva sumljiva cigana, naj mu sledita na žandarsko postajo. Med potjo sta cigana navalila na orožnika, ki je v silobranu streljal in zadel cigana Joso Gomana v nogo, med tem ko je drugi pobegnil. Cigana sta menjavala večji denar in obstoja sum, da sta v zvezi s šentiljskim umorom.

Po stopinjah izsledeni tatovi čebel. Po Domžalah in okolici so bili na delu tatovi čebel, katere so sedaj izsledili po stopinjah in so jih izročili sodišču v Kamniku. Orožniki so prijeli brata Andreja in Viktorija Rihtar, dimnikarska pomočnika, in Feliksa Rihtar, ki je po poklicu sedlarski pomočnik.

Vse vrste štampiljk

za urade, trgovce, obrtnike in privatnike naročajte v Cirilovih knjigarnah Maribor in Ptuj.

Izpred sodišča.

Odgovor za zločin požiga pred sodiščem. Mariborsko sodišče je obsodilo na 2 leti in 2 meseca ječe 22letnega viničarskega sina Ivana Fekonjo. Obtoženi je priznal zločin požiga, katerega je zagrešil koncem avgusta.

Radi krvavega dejanja v družinskem prepiru 12 let ječe. Pred sodiščem v Mariboru se je zagovarjal 27. novembra 37-letni letni posestnik Jakob Ferik, ki je letos 5. septembra v ženjaku v Slov. gor. v družinskem prepiru ubil 83letnega tasta Janeza Krambergerja, ki je bil prepirljiv starec. Ferik je bil obsojen na 12 let ječe.

Slovenska Krajina.

Sobota. Naša gimnazija še sedaj nima kateheta. Skofijstvo je predlagalo g. šostarca, a

Vsaka
ASPIRIN
TABLETA

nosi Bayer-jev križ kot garancijo za pristnost. Protī vsem bolečinam in prehladu

ASPIRIN

Oglaš. je registr. pod S. Br. 6704 od t. III. 27/35

uprava trdi, da ni kredita. Ne odobravamo tega. Gimnazija je imela lansko leto kateheta in državni proračun je gotovo imel postavko za celo šolsko leto, ker ni vedel, ako takratni katehet odide. Kredita bi rabili kvečjemu 5000 Din in nikakor ne moremo verjeti, da državni proračun tega ne bo zmogel. Zdaj je prošnja vložena, da bi se smelo verouk brezplačno poučevati, smo res radovedni na njen uspeh.

Sv. Sebeščan. Leta 1926 je država dala tukajšnji šoli 30.000 Din podpore. Za ta denar se je nabavil inventar za novo učilnico in za najemnino. Ostalo je le 7000 Din in to se je vložilo kot »fond šole Pečarjevci«. V to novo učilnico so hodili samo luterani, ker so imeli katoličani svojo versko šolo. Na novi učilnici je bilo napisano »Občinska šola«. Po dveh letih se je ta učilnica ukinila in tudi luterani so začeli hoditi v bivšo versko šolo katoličanov. Ta šola in inventar je še danes last samo katoličanov. Inventar iz ukinjene učilnice so pa luterani odpeljali v Puconce, k tej fari naši luterani tudi pripadajo. Hranilna knjižica od vložnega denarja je pri šolskem nadzorniku. Tukajšnji šolski upravitelj in šolski odbor so že ponovno prosili sreskega načelnika za ta denar, pa načelnik odgovarja, da vse to po predpisih pripada luteranski verski občini v Puconcih. In vendar je dala denar država, šola je bila občinska, otroci

vata oba nepridiprava umoriti baš njega. Mož ni čakal, da bi se to zgodilo, temveč je takoj na skrivaj ostavil nevarno hišo. Tako je ušel sigurni smrti, kajti da sta sihova njegovega starega prijatelja mislila resno, je postalo razvidno tega, da so naslednje jutro našli v njegovi postelji amorjenega gostiteljevega najmlajšega sina. Mladi mož se je bil ponovil vrnil malo okajen dohov in je legel v prvo prosto posteljo, ki jo je našel. Tu sta ga brata umorila, ker sta ga v temi zamenjala za tujca.

Vsi so se smejali. Čez nekaj časa je Ravnjak odšel in se kmalu povrnil z veliko škatlo, ki jo je dal Pavli. Ta je jela deliti, kar je za vsakega pripravila. Jerci je dala veliko pisanje, prav tako Cencu in Urški; ujec Mihi in poslom pa vsakemu zavojček. Potem je prišla moža in ga peljala zgor v sobo, da bi si gostje lahko ogledali, kaj so dobili, in se pomenili o tem.

Zgoraj je rekla možu:

»Franc, zdaj sem vsakemu nekaj dala, le tebi ničesar.«

»Saj mi ničesar več ne moreš dati,« je nežno odvrnil; »saj že imam najboljšo, kar je na svetu: tebe, Pavla.«

Poljubil jo je na čelo, ona njega pa na lice in mu je pošepetala:

»Franc, da bi bil le srečen z menoj!«

Spodaj pa so bili glasni. Ujec Miha je dobil lepo uro z zlato verižico, posli vsak usnjeno denarnico s petdesetakom, Jerca pisanje, v katerem je stalo, da ji Pavla daruje hišico pri št. Ožboltu, Cenc in Urška pa oni njivi, ki sta mejili na Cencovo zemljišče in nista bili z osojskim gruntom sklenjeni.

Cenc, ki ga je že precej imel, je zopet zapel:

»Kak lušno je na svet živeti in eno tako ženo met, da mož in žena sta oba le enega srca.«

Vrskali so in peli in se menili vse vprek. Eni so hvalili Ravnjaka, drugi Pavlo. Ko sta ta dva spet stopila med nje, sta se Jerca in Miha pravkar dajala, kdo več velja: ali možki ali ženska. Tedaj je rekla Jerca napol za šalo, napol zares, ampak tako, da so jo lahko vsi čuli:

»Moški po svoji naturi nobeden kaj prida ni. Če pa že je kje kateri, tedaj ga je žena tako spreobrnila.«

»Amen!« se je Ravnjak na to zasmejal. »Kar se mene in Pavle tiče, naj bo po Jerčinem.«

KONEC.

Vsak naročnik »Slov. gospodarja«

naj bo tudi naročnik Slomšekovega lista »Kraljestvo božje«! Pišite po eno številko na ogled, ali pa se zglasite v domačem župnem uradu!

OGLASI

v »Slov. gospodarju«
imajo
najboljši uspeh!

nadkoleno. Obstreljeni se je zatekel v ptujsko bolnico.

Vlomilci so mu povzročili 5000 Din škode. Neznanci so vdrli v Korenjaku v Halozah v klet posestnika Franca Mikla. Odnegli so mu sod vina in razne druge predmete. Skupna škoda znaša 5000 Din.

Oropana trgovina. V Velenju tik pošte ima v najemu trgovski lokal Joško Kovačič. Ko je njegov brat Anton 25. nov. zjutraj odprl trgovino, je opazil, da so jo nočni vlomilci izpraznili. Pod stranskim oknom so napravili skozi zid luknjo, skozi katero so zlezli v trgovske prostore in so odnesli raznega blaga za 10.000 Din.

S težkimi poškodbami v bolnico. V celjsko bolnico so spravili 20letnega hlapca Franca Drenika iz Zalca, katerega so prepeči obdelali s koli in hmelovkami ter so mu zdrobili lobanjo.

Aretacija mednarodnega sleparja. V Dubrovniku so zaprli Rudolfa Vodopivca, ki je pred enim letom pobegnil iz ljubljanske jetnišnice. Pretkani slepar se je po pobegu izdal po Dalmaciji za tajnika angleškega admirala. Na Bledu je nastopal v zastopstvu sarajevskega nadškofa dr. Šariča in je goljufal pod to prevezo. Podobne sleparije je uganjal tudi po Avstriji in na Madžarskem. Dolgo zasledovanega bodo prepeljali iz Dubrovnik v Ljubljano.

Vlom v Ljubljani. Nočni vlomilci so odnesli v Ljubljani na Masarykovi cesti 9 iz blagajne prevoznice trdke Rajka Turka 1900 Din, par zlatih verižic in 1 uro. Vlomilsko orodje, takozvano svinjsko nogo, so pustili storilci po opravljenem poslu na mizi.

Denar nosil seboj, a hodil lačen in žejen. V Ljubljani so vtaknili pod ključ klateža Jožefa Fajdiga, ki je doma nekje na Krasu. Najrajši se je zadrževal ob naši severni meji, kjer je tihotapil. Pred nedavnim je prenočeval pri nekem posestniku v mariborski okolici, kateremu je sunil obleko in suknjo. Po aretaciji so mu v Ljubljani slekli suknjo in prerezali znotrajno podlago, iz katere sta padla 2

bankovca po 1000 lir. Lastnik je skrtil denar pod podlogo suknje in je koj prijavil tatvino oblasti. Potepuh Fajdiga je nosil seboj tako lepo svoto, pa se je priklatil lačen in žejen iz Maribora v Ljubljano.

Nasilna cigana. V Medvodah pri Ljubljani je pozval orožnik dva sumljiva cigana, naj mu sledita na žandarsko postajo. Med potjo sta cigana navalila na orožnika, ki je v silobranu streljal in zadel cigana Joso Gomana v nogo, med tem ko je drugi pobegnil. Cigana sta menjavala večji denar in obstoja sum, da sta v zvezi s šentiljskim umorom.

Po stopinjah izsledeni tatovi čebel. Po Domžalah in okolici so bili na delu tatovi čebel, katere so sedaj izsledili po stopinjah in so jih izročili sodišču v Kamniku. Orožniki so prijeli brata Andreja in Viktorija Rihtar, dimnikarska pomočnika, in Feliksa Rihtar, ki je po poklicu sedlarski pomočnik.

Vse vrste štampiljk

za urade, trgovce, obrtnike in privatnike naročajte v Cirilovih knjigarnah Maribor in Ptuj.

Izpred sodišča.

Odgovor za zločin požiga pred sodiščem. Mariborsko sodišče je obsodilo na 2 leti in 2 meseca ječe 22letnega viničarskega sina Ivana Fekonjo. Obtoženi je priznal zločin požiga, katerega je zagrešil koncem avgusta.

Radi krvavega dejanja v družinskem prepiru 12 let ječe. Pred sodiščem v Mariboru se je zagovarjal 27. novembra 37letni letni posestnik Jakob Ferik, ki je letos 5. septembra v ženjaku v Slov. gor. v družinskem prepiru ubil 83letnega tasta Janeza Krambergerja, ki je bil prepirljiv starec. Ferik je bil obsojen na 12 let ječe.

Slovenska Krajina.

Sobota. Naša gimnazija še sedaj nima kateheta. Skofijstvo je predlagalo g. šostarca, a

Vsaka
ASPIRIN
TABLETA

nosi Bayer-jev križ kot garancijo za pristnost. Protī vsem bolečinam in prehladu

ASPIRIN

Oglas je registr. pod S. Br. 6704 od t. III. 27/35

uprava trdi, da ni kredita. Ne odobravamo tega. Gimnazija je imela lansko leto kateheta in državni proračun je gotovo imel postavko za celo šolsko leto, ker ni vedel, ako takratni katehet odide. Kredita bi rabili kvečjemu 5000 Din in nikakor ne moremo verjeti, da državni proračun tega ne bo zmogel. Zdaj je prošnja vložena, da bi se smelo verouk brezplačno poučevati, smo res radovedni na njen uspeh.

Sv. Sebeščan. Leta 1926 je država dala tukajšnji šoli 30.000 Din podpore. Za ta denar se je nabavil inventar za novo učilnico in za najemnino. Ostalo je le 7000 Din in to se je vložilo kot »fond šole Pečarjevci«. V to novo učilnico so hodili samo luterani, ker so imeli katoličani svojo versko šolo. Na novi učilnici je bilo napisano »Občinska šola«. Po dveh letih se je ta učilnica ukinila in tudi luterani so začeli hoditi v bivšo versko šolo katoličanov. Ta šola in inventar je še danes last samo katoličanov. Inventar iz ukinjene učilnice so pa luterani odpeljali v Puconce, k tej fari naši luterani tudi pripadajo. Hranilna knjižica od vložnega denarja je pri šolskem nadzorniku. Tukajšnji šolski upravitelj in šolski odbor so že ponovno prosili sreskega načelnika za ta denar, pa načelnik odgovarja, da vse to po predpisih pripada luteranski verski občini v Puconcih. In vendar je dala denar država, šola je bila občinska, otroci

vata oba nepridiprava umoriti baš njega. Mož ni čakal, da bi se to zgodilo, temveč je takoj na skrivaj ostavil nevarno hišo. Tako je ušel sigurni smrti, kajti da sta sihova njegovega starega prijatelja mislila resno, je postalo razvidno tega, da so naslednje jutro našli v njegovi postelji amorjenega gostiteljevega najmlajšega sina. Mladi mož se je bil ponovil vrnil malo okajen dohov in je legel v prvo prosto posteljo, ki jo je našel. Tu sta ga brata umorila, ker sta ga v temi zamenjala za tujca.

Vsi so se smejali. Čez nekaj časa je Ravnjak odšel in se kmalu povrnil z veliko škatlo, ki jo je dal Pavli. Ta je jela deliti, kar je za vsakega pripravila. Jerci je dala veliko pisanje, prav tako Cencu in Urški; ujec Mihi in poslom pa vsakemu zavojček. Potem je prišla moža in ga peljala zgor v sobo, da bi si gostje lahko ogledali, kaj so dobili, in se pomenili o tem.

Zgoraj je rekla možu:

»Franc, zdaj sem vsakemu nekaj dala, le tebi ničesar.«

»Saj mi ničesar več ne moreš dati,« je nežno odvrnil; »saj že imam najboljšo, kar je na svetu: tebe, Pavla.«

Poljubil jo je na čelo, ona njega pa na lice in mu je pošepetala:

»Franc, da bi bil le srečen z menoj!«

Spodaj pa so bili glasni. Ujec Miha je dobil lepo uro z zlato verižico, posli vsak usnjeno denarnico s petdesetkom, Jerca pisanje, v katerem je stalo, da ji Pavla daruje hišico pri št. Ožboltu, Cenc in Urška pa oni njivi, ki sta mejili na Cencovo zemljišče in nista bili z osojskim gruntom sklenjeni.

Cenc, ki ga je že precej imel, je zopet zapel:

»Kak lušno je na svet živeti in eno tako ženo met, da mož in žena sta oba le enega srca.«

Vrskali so in peli in se menili vse vprek. Eni so hvalili Ravnjaka, drugi Pavlo. Ko sta ta dva spet stopila med nje, sta se Jerca in Miha pravkar dajala, kdo več velja: ali možki ali ženska. Tedaj je rekla Jerca napol za šalo, napol zares, ampak tako, da so jo lahko vsi čuli:

»Moški po svoji naturi nobeden kaj prida ni. Če pa že je kje kateri, tedaj ga je žena tako spreobrnila.«

»Amen!« se je Ravnjak na to zasmejal. »Kar se mene in Pavle tiče, naj bo po Jerčinem.«

KONEC.

Vsak naročnik »Slov. gospodarja«

naj bo tudi naročnik Slomšekovega lista »Kraljestvo božje«! Pišite po eno številko na ogled, ali pa se zglasite v domačem župnem uradu!

OGLASI

v »Slov. gospodarju«
imajo
najboljši uspeh!

luteranov hodijo v našo bivšo versko šolo, denar pa naj pripada pučonski šoli. Pritožili se bomo na višjo oblast, kajti s takimi odločbami se nikakor ne moremo strinjati.

Ime Lendava ali Dolnja Lendava? Dolgoletna želja prebivalstva lendavskega sreza je bila, da se ime Dolnja Lendava spremeni v ime Lendava, ker je to splošni naziv Dolnje Lendave. Tako se je končno na predlog ministrstva za notranje posle spremenil uradni naziv Dolnje Lendave v Lendava. Ta naslov pa ima sedaj samo občina Lendava kot upravna edinica in tukajšnje sresko načelstvo. Torej občina Lendava in sresko načelstvo Lendava. Vsi drugi uradi kakor okrajno sodišče, davčna uprava, pošta in sreski cestni odbor pa še nosijo uradni naziv Dolnja Lendava. Vsekakor se bo moralo to končno urediti radi enotnega poslovanja in je dolžnost oblasti, da ta imena končno z uradnim aktom uredi, da ne bo te velike razlike, ki se precej čuti pri uradnem poslovanju. Končno se

pa s tem tudi doseže enotnost ljudskega naziva, ki se tako končno spravi s tega mešanega problema naziva Lendave.

Sprememba pri Vodni zadrugi v Dolnji Lendavi. Vodna zadruga za osuševanje Lendavske doline se je ustanovila takoj po prevratu in se je sestavljala iz odbornikov in upravnega uradništva, tehnika in tajnika. Ministrstvo za zgradbe pa je z aktom meseca oktobra razpustilo odbor in imenovalo komisarja v osebi g. inž. Fajdiga, tehn. svetnika pri kr. banski upravi v Ljubljani, ki je svoje posle že prevzel in se je mudil te dni pri Vodni zadrugi v Dolnji Lendavi. Zato je bil tudi odpovedan občni zbor Vodne zadruge, ki bi se moral vršiti 26. novembra tega leta v prostorih Vodne zadruge ob 9. uri dopoldne. Upamo, da se bo s to spremembo samo pospešilo delo te potrebne Vodne zadruge, ki jo čaka še mnogo problemov, da se uresniči, saj se je dosedaj že storilo mnogo na osuševanju Lendavske doline v celem lendav. okraju.

način. Pri slovesnih večernicah in ob lepi Marijini pesmi se vrši sprejem novih članic. Nato se v dvorani Prosvetnega doma vrši kratka Marijina proslava s prav mičnim sporedom: govor, deklamacija, nato pa nastopijo same družbenke z nežno igrico: »Materina podobna«.

Ponikva ob juž. žel. V nedeljo 22. t. m. smo imeli pod okriljem tukajšnjega Prosvet. društva sijajno uspelo predavanje, ki je privabilo mnogo poslušalcev. Predavatelj gosp. profesor Bitenc iz Celja nam je govoril o komunizmu v teoriji in praksi. Občinstvo je z zanimanjem sledilo besedam g. predavatelja, da tudi v tej stvari pride enkrat do jasnosti. Zlasti nekateri delavci vedno kričijo, da je v komunizmu rešitev iz težkega socialnega položaja. Slišali smo pa, da se godi delavcu tamkaj stokrat slabše kot pri nas v vsakem oziru: glede mezde, oseb. svobode itd. Se v srednjem veku ni bilo takega tlačanstva, kot ga trpi sedaj ogromni ruski narod pod vladno peščice židov, ki so prej objubljali ljudstvu svobodo, enakost, bratstvo in ga mamili še z drugimi sladko donečimi izrazi, pri tem pa gledali na svojo lastno korist. Naj bi prišlo danes ali jutri do revolucije v Rusiji, kar ni izključeno, takoj bi videli, koliko imajo ti gospodje v sebi socialnega čuta: izpraznili bi državne blagajne in pobegnili s plenom na varno.

Sv. Jurij ob južni žel. Prosvetno-socialni tečaj, ki ga je priredilo naše Prosvetno društvo od 13. do 15. novembra, je dosegel popoln uspeh. Tri mesece so se naši fantje pripravljali z rednimi tedenskimi sestanki, na katerih so obravnavali najbolj pereča sodobna vprašanja. Sad teh sestankov so bila štiri predavanja, ki so jih fantje sami sestavili ter imeli na tečaju, ter »Naša izpoved«, ki so jo sestavili tako, da je vsakdo zapisal svoje misli, g. Lah je to uredil, Ivan Vošnjak pa prečital pred moži in fanti na slavnostnem zborovanju. Tečaja, ki se je vršil po objavljenem programu, se je udeležilo do 130 fantov, slavnostnega zborovanja, ki ga je vodil Jože Koželj, pa okrog 300 fantov in mož. V soboto večer in v nedeljo popoldne se je vprizorila gledališka igra, ki je izvrstno uspela. Tečaj je dokazal, da so naši vrli fantje dovzetni za katoliško izobrazbo ter da hočejo napredovati v znanju in krščanskem življenju. Naj bi seme, zasejano na tem lepem tečaju, obrodilo mnogo dobrega sadu v naši in v sosednih župnijah!

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Križ nad Mariborom. Na Marijin praznik 8. decembra t. l. priredi tukajšnja šola pod okriljem Kmečkega bralnega društva Sv. Križ veliko Slomščekovo proslavo. Proslava se vrši po večernicah na šolskem odru. Ob tej priliki bo imel odposlanec Prosvetne zveze iz Maribora predavanje, v katerem nam bo orisal in opisal delovanje našega nesmrtnega voditelja slovenskega naroda A. M. Slomškega in za katerega bo šolska mladina v zaključni sliki »Molitev« prosil Vsemogočnega, da skoraj dobi svetniško krono. Ves spored, s katerim nastopi šolska deca, tvori izključno samo dela, ki nam jih je dal naš buditelj in voditelj. Vrli Križančani in tudi okoličani pridite, da na čim slovesnejši način proslavimo našega očeta in škofa Slomškega in da na koncu proslave tem lepše zapojemo vsi skupaj njegovo... čujte zvoniti, počivat zvoniti...!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Na praznik 8. decembra bo v Narodnem domu lepa igra »Marijin otrok«.

Hoče pri Mariboru. V nedeljo, dne 6. decembra bo ob 3. in ob 7. uri zvečer v »Slomščekovem domu« Miklavžev večer z burko »Poročnik v omaric«. Darila morete shraniti pri trgovcih v Hočah. — Za božične praznike bo društvo nastopilo s krasno igro: »Cvrček za pečjo«.

Zgornja Polskava. Slovensko izobraževalno društvo »Skala« v Zgornji Polskavi priredi v soboto 5. decembra zvečer ob 7. uri Miklavžev večer. — Na praznik Brezmadenžega spočetja 8. decembra pa se predstavi drama »A njega ni«. Začetek ob treh popoldne v dvorani g. Fr. Cizelja.

Ljutomer. Naš Miklavžev večer bo v nedeljo 6. decembra, ob pol 4. uri popoldne v Katoliškem domu. Marijin vrtec nam bo igral lepo otroško igrico. Za obdaritev pa nabira sv. Miklavž tudi darove in sicer je zadnji čas še v nedeljo 6. decembra o 8. ure zjutraj do 3. ure popoldan. Vljudno vabljeni! — Na praznik Brezmadenžega spočetja priredijo naše katoliške organizacije akademijo s pestrim sporedom. Nastopi takrat naš Marijin vrtec, Marijina družba, fantovska kongregacija, fantovski odsek Prosvetnega društva. Prijatelji verskih akademij vljudno vabljeni!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Ne pozabite, da bo v nedeljo 6. decembra v Društvenem domu »fantovska akademija«. Na sporedu je igra »Me-

hiška mučenca« in druge zanimive točke. Bog živi! — Odbor Prosvetnega društva.

Sv. Vid pri Ptuj. Letos na praznik Brezmadenže 8. decembra bo pri pozni službi božji zopet sprejem novih članov in skupno sv. obhajilo Marijine družbe za fante. Istega dne popoldne po večernicah pa bo v Slomščekovem domu »Marijanska akademija« s pestrim sporedom, pri kateri bo tudi vprizorjena duhovna igra »Theophilus«.

Braslovče. Proslava desetletnice Prosvetnega društva v Orli vasi je prav dobro uspela. V jako lepem številu zbrane udeležence je pozdravil g. Grenko, ki je obrazložil delovanje društva in njegove sadove. Predsednik Prosvetne zveze g. dr. Hohnjec je v nazorno-poljudnih besedah očrtal način in nasledke meščanske in kmečke liberalne in marksistične prosvete ter priporočal za izobrazbo in vzgojo našega ljudstva, predvsem mladine velike smernice škofa Slomškega. V režiji vedno zveste in požrtvovalne prosvetne delavke gđ. Terezike šketa, ki ima za Prosvetno društvo največje zasluge, so člani društva prav dobro uprizorili gledališko igro »Podrti križ«. V drugo desetletje s staro zvestobo našim lepim načelom in vzorom ter z osveženimi močmi za novo delo!

Braslovče. Naša dekliška Marijina družba bo svoj najlepši praznik proslavila na izredno lep

Odprta noč in dan so groba vrata.

Kazbor pri Slovenjgradcu. Pred kratkim sta umrla dva najstarejša občani. Zapustila nas je Marija Hojnikar v 86. letu svoje starosti, katero je še birmal naš svetniški škof Martin Slomšek. Nato je umrl v starosti 81 let Andrej Stregel, rojen pri Sv. Mihaelu nad Mozirjem. 68 let je služil pri kmetih v tukajšnji okolici ter je bil na glasu kot zvest in priden hlapec. Kakor v svoji mladosti, je bil tudi v starosti pastir. Do svojega zadnjega leta je krmil in pa, sel pri posestniku Francu Knez, po domače pri Kotniku, 60 do 80 ovac. Poznal je pokorščino in znal opravljati vsa kmečka ter poljska dela, česar žalibog pri mlajših ne opažamo več. Vedno zvest Bogu, je izpolnjeval svoje verske dolžnosti. Zato mu je bil tudi Bog milostljiv ob njegovi zadnji uri. Naj v miru počiva!

Podgorje. Žalostno so doneli na sv. Katarine dan zvonovi, ko smo spremljali k zadnjemu po-

čitku dobro ženo in mater ter vestno gospodinjico Marijo Verčkovnik, po domače Novakinjo. Staro komaj 41 let, jo je Bog poklical, da ji poplača njeno zvesto službo na tem svetu. Blagi materi svetila večna luč, preostalim žaljučim naše sožalje!

Sv. Vid pri Ptuj. Na god sv. Elizabete je izdihnila svojo blago dušo dobra mati Klajnsček Ana iz Trnovca v starosti 73 let. Pokojna Ana je bila celo svoje dolgo življenje vrli krščanska žena in skrbna mati svojih otrok. Posebno duhovnike je visoko čislala. Velika udeležba pri pogrebu je pričala, kako jo je vse spoštovalo. Pogreb je vodil domači gospod župnik p. Konstantin ob asistenci g. dr. Marjana iz Ptuja in g. kaplana p. Danijela. Cerkveni pevski zbor ji je ob grobu zapel ganljivo nagrobnico. Naj v miru počiva! Preostalim naše sožalje! — Dne 23. t. m. so se zopet oglasili mrliški vonovi ter